

Dynamika nasilenia objawów depresji w trakcie fazy indukcji leczenia esketaminą w programie lekowym B.147.- doniesienie wstępne

Michalina Hordejuk*¹ Hanna Karakuła-Juchnowicz¹

¹ I Department of Psychiatry, Psychotherapy and Early Intervention, Medical University of Lublin, Lublin, Poland

Wstęp: W Polsce na depresję choruje ok. 1,2 mln osób z czego ok. 30% wykazuje oporność na leczenie. Próby znalezienia skutecznych metod przełamania lekooporności w depresji trwają od wielu lat. Dotychczas za metodę o największej skuteczności uważano leczenie zabiegami elektrycznymi, jednak nie każdy pacjent wyraża zgodę na tę metodę leczenia. Przełomem w terapii wielu lekoopornych pacjentów było wprowadzenie pierwszego programu lekowego B.147 esketaminą w formie donosowej.

Metody: Ocenie przy pomocy skali Depresji Montgomery-Asberg (MADRS) poddano 5 pacjentów (n=5; K=40%, M=60%) leczonych esketaminą w fazie indukcji w ramach programu lekowego B.147. Ocenę przeprowadzano w dniu kwalifikacji pacjenta do programu, w dniu pierwszego podania leku, a następnie raz w tygodniu.

Wyniki: Wszyscy pacjenci włączeni do Programu Lekowego B.147 uzyskali remisję opisywanych w skali MADRS objawów w fazie indukcji leczenia, w związku z czym zostali zakwalifikowani do fazy podtrzymującej. Obserwowane objawy uboczne były nieliczne, słabo nasilone, przemijające i nie skutkowały przerwaniem programu.

Wnioski: W toku leczenia esketaminą u wszystkich pacjentów odnotowano istotne zmiany w nasileniu objawów opisywanych w skali MADRS, największe w odniesieniu do skarg na smutek i smutku obserwowanego, najmniejsze w odniesieniu do zaburzeń snu, co jest zgodne z obserwacjami innych autorów.

Słowa klucze: esketamina, depresja, lekooporność, MADRS